

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ (سورة غافر: ٦٠)

پروردگار شما می فرماید: مرا بخوانید، تا دعای شما را اجابت نمایم همانا کسانیکه از عبادت من تکبر می ورزند بزودی با خواری وارد دوزخ خواهند شد.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنَّى قَرِيبُ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلَيَسْتَجِبِيُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (سورة البقرة: ١٨٦)

چون بندگان من درباره من از تو بپرسند، پس همانا که من نزدیکم و دعای دعا کننده را هنگامی که مرا بخواند اجابت میکنم، پس باید دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان آورند تا آنان راه یابند.

رسول الله صلی الله علیه و سلم میفرمایند:

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ قَالَ رَبُّكُمْ: «أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ»

ابو داود ٢/٧٨، ترمذی ٥/٢١١، ابن ماجه ٢/١٢٥٨

دعا همان عبادت است، پروردگارتان می فرماید: مرا بخوانید تا دعای شما را اجابت کنم.

و آنحضرت صلی الله علیه و سلم میفرماید:

«إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارُكُ وَتَعَالَى حَىٰ كَرِيمٌ يَسْتَحِيِّي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدِيهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرْدِهِمَا صَفْرًا»

ابو داود ٢/٧٨، ترمذی ٥/٥٥٧، ابن ماجه ٢/١٢٧١، ابن ماجه ٢/١٢٧١

براستی که پروردگار پربرکت و والامقام شما زنده و صاحب کرم است، و هنگامیکه بنده اش دستهایش را بسویش بلند نماید، از بنده خود شرم میکند که دستهایش را خالی برگرداند.

و فرمود

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ بِدُعَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ وَلَا قُطْبِعَةٌ رَحْمٌ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا أَحَدِي ثَلَاثَةَ: إِمَّا أَنْ تَعْجَلَ دُعَوَتَهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدْخُرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرُفَ عَنْهُ مِنَ السَّوْءِ مِثْلَهَا قَالُوا: إِذَا نَكَرْتَ قَالَ: «اللَّهُ أَكْثَرُ»

ترمذی ٥/٥٦٦، ٥/٤٦٢، احمد ٣/١٨

هر مسلمانی دعایی کند که در آن دعا به گناه و کسیتن پیوند خویشاوندی نباشد، خداوند یکی از سه چیز را به او می دهد: یا هر چه زودتر در دنیا خواسته اش به او عطا می شود، و یا آن را برای آخرتش اندوخته می کند، و یا در مقابل آن دعا، شری را از او دور میکند، گفتند: پس زیاد دعا کنیم (آنحضرت) فرمودند: فضل خدا از دعای شما زیادتر است.

پس هر مسلمانی که به دنبال راه نجات است باید که فقط و فقط پیرو آن چه خدا و رسولش آورده اند باشد و اجازه ندهد چه خود و چه کسی دیگر(هرکسی که خواهد باشد) چیزی به دین خدا بیفزاید، یا از آن کم کند . بنابراین طالب حق و دوستدار سنت پیامبر (ص)، هیچ کاری انجام نمیدهد جز آن که خدا و رسول خدا (ص) به آن امر فرموده باشند. و این جاست که علما و دانشمندان اسلامی میگویند: (العبادات توقیفیه) (واجب شدن عبادتها را خداوند تعیین فرموده است و هیچ انسانی حق دخالت در آن ها را ندارد).